

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Інститут економіки та менеджменту
Кафедра менеджменту

Надія Буняк

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ

Збірник тестових завдань

Луцьк
2015

УДК 338.2:330.341.1(075.2)

ББК 65.011.151я73

Б-91

Рекомендовано до друку науково-методичною радою Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки (протокол № 2 від 21 жовтня 2015р.)

Рецензенти: *Ковальчук О.В.* – к.е.н., доцент кафедри менеджменту та маркетингу Луцького національного технічного університету;

Тоцька О.Л. – к.е.н., доцент кафедри менеджменту Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

Буняк Н. М.

Б-91 **Управління інноваціями** : збірник тестових завдань / Надія Михайлівна Буняк. – Луцьк : Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, 2015. – 48с.

Анотація: навчально-методичне видання містить програму дисципліни, тестові завдання до кожної теми, рекомендовану літературу; призначене для самостійної перевірки студентами рівня своєї підготовки при вивченні матеріалів відповідних тем.

Рекомендовано студентам 4 курсу напряму підготовки 6.030601 «Менеджмент»

УДК 338.2:330.341.1(075.2)

ББК 65.011.151я73

© Буняк Н.М., 2015

© Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, 2015

Вступ

У сучасних умовах господарювання зростає роль інновацій як важливого фактора структурних зрушень, формування та підтримки тривалих конкурентних переваг. Для України, яка задекларувала перехід на інноваційну модель розвитку, особливої актуальності набувають питання підвищення ефективності управління процесом розробки, впровадження, виробництва та комерціалізації інновацій. Динамічні зміни зовнішнього середовища, обмеженість власних ресурсів суб'єктів господарювання, а також необхідність забезпечення перманентного здійснення інноваційних перетворень у всіх сферах діяльності обґрунтовують необхідність використання нових технологій організації управлінських процесів, оцінки умов функціонування і прийняття управлінських рішень в умовах ризику та невизначеності інноваційної діяльності.

Це, звісно, потребує якісного та професійного управління інноваційними процесами на основі врахування великої кількості економічних, технічних, політичних, соціальних, правових та інших факторів, а також залучення фахівців у сфері менеджменту, які добре знають особливості інноваційних процесів, уміють вирішувати нестандартні проблеми з економічною вигодою для організації.

Дисципліна «Управління інноваціями» займає особливе місце в системі управлінських дисциплін і є однією з найбільш складних, це обумовлено тим, що інновації є достатньо специфічним та складним об'єктом управління, який потребує використання спеціальних форм та методів управлінського впливу, а також спеціальних знань з курсів «Економічна теорія», «Теорія організацій», «Економіка підприємства», «Система технологій», «Моделювання економічних процесів», «Прогнозування» тощо.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є процес управління інноваціями організації.

Метою вивчення дисципліни «Управління інноваціями» є оволодіння сучасними теоретичними основами та практичними навичками управління інноваційною діяльністю організації.

Основними завданнями, що вирішуються в процесі вивчення дисципліни «Управління інноваціями», є теоретична підготовка студентів і формування у них навичок у сфері управління інноваційною діяльністю організації, зокрема:

- вироблення практичних навичок творчо вирішувати організаційні та виробничі завдання при впровадженні інновацій;
- формування навичок щодо використання науково-практичних методів при вирішенні проблем управління інноваційними процесами та проектами;
- розвиток аналітичного мислення при визначенні основних показників прибутковості інноваційних проектів і прийнятті рішень про оптимальний варіант проекту.

Програма навчальної дисципліни «Управління інноваціями»

Змістовий модуль 1. Теоретичні засади інноваційної діяльності

Тема 1. Сутність понять управління інноваціями

Сутність поняття «інновація». Класифікація новацій, інноваційних процесів, нововведень. Сучасні аспекти нововведень та розвитку конкуренції.

Управління інноваціями як сукупність принципів, методів і форм управління інноваційними процесами й інноваційною діяльністю. Інноваційний процес та інноваційна діяльність. Особливості прийняття рішень в управлінні інноваціями.

Інновації в теоріях економічного розвитку. Становлення теорії інноватики та її сучасні концепції.

Тема 2. Інноваційна діяльність як об'єкт управління

Сутність понять «інноваційний процес» і «інноваційна діяльність». Етапи інноваційного процесу на макро- та мікрорівні. Особливості фундаментальної наукової діяльності, прикладних науково-дослідних розробок, проектно-конструкторських і науково-технічних робіт, виробничої інноваційної діяльності. Оцінка факторів впливу зовнішнього та внутрішнього середовища на інноваційну діяльність організації.

Учасники інноваційної діяльності. Завдання управління інноваційною діяльністю. Технологія управління інноваціями.

Сфера інноваційної діяльності. Ринковий механізм (ринок новацій, ринок інвестицій, ринок чистої конкуренції нововведень) та інфраструктура інноваційної діяльності.

Тема 3. Державна підтримка інноваційних процесів

Роль держави у забезпеченні інноваційних процесів. Інновації як фактор економічного зростання. Значення інноваційної діяльності для формування сучасної моделі економічного зростання національної економіки України. Ринкові механізми у галузі наукової та науково-технічної діяльності.

Способи державного впливу на ефективність інноваційних процесів. Методи державної підтримки інноваційної діяльності. Вплив державних, приватних і громадських структур. Національна інноваційна система.

Сучасний стан і перспективи розвитку інноваційної діяльності в Україні, особливості інноваційного розвитку в провідних індустриальних країнах.

Тема 4. Організаційні форми інноваційної діяльності

Принципи організації інноваційних процесів за циклом «дослідження – виробництво – дифузія – комерціалізація». Види наукових, проектних та інноваційних організацій. Роль академічного та освітянського секторів. Зміст понять «технопарк», «технополіси», «інкубатор інновацій».

Організація виконання НДДКР і інформаційне забезпечення інноваційних процесів. Організація впровадження й трансферу наукових інновацій. Малий інноваційний бізнес, життєвий цикл і тенденції розвитку. Особливості

менеджменту в наукових організаціях і малих інноваційних підприємствах.

Інноваційні венчурні фонди. Роль венчурного бізнесу в розвитку інноваційної діяльності.

Науково-технічне співробітництво. Форми інтеграції науки і виробництва. Конкуренція і кооперація в галузі сучасних інформаційних технологій. Види виробничої та технологічної кооперації.

Змістовий модуль 2. Особливості управління інноваційною діяльністю організації

Тема 5. Управління інноваційним розвитком організації

Стратегічне управління інноваційним розвитком організації. Стратегія нововведень і їхня класифікація. Взаємозумовленість інноваційної політики та стратегії нововведень організації. Особливості розроблення, впровадження та реалізації стратегії нововведень.

Планування інноваційної діяльності. Продуктово-тематичне, техніко-економічне, оперативно-календарне планування інновацій.

Вплив структури управління на інноваційні можливості організації. Узгодження організаційної структури управління із стратегією нововведень.

Мотиваційний механізм інноваційної діяльності. Форми та методи стимулювання інноваційної діяльності. Організаційно-економічні форми стимулювання інноваційної активності працівників.

Тема 6. Управління інноваційним проектом

Інноваційний проект: поняття та основні види. Життєвий цикл інноваційного проекту. Фінансування інноваційного проекту.

Управління реалізацією інноваційних проектів. Ресурсне забезпечення інноваційного проекту. Інформаційне забезпечення. Інвестиційне забезпечення. Створення та використання різних організаційних форм проектного управління. Управління персоналом у процесі реалізації інноваційного проекту.

Управління проектними ризиками. Класифікація ризиків. Кількісна оцінка ризиків. Методи аналізу невизначеності та ризику. Методи управління ризиками.

Тема 7. Оцінювання ефективності інноваційної діяльності організації

Ефективність інноваційної діяльності. Характеристика результатів і ефективність витрат на інноваційну діяльність. Інноваційна діяльність як об'єкт інвестування.

Обґрунтування економічної ефективності інноваційного проекту. Критерії інвестиційної привабливості та оцінки інноваційних проектів. Методи оцінки інноваційних проектів. Аналіз інноваційних проектів в умовах невизначеності. Оцінка впливу невизначеності на ефективність інноваційного проекту. Врахування проектних ризиків в оцінці ефективності інноваційних проектів.

Тестові завдання
Тема 1. Сутність понять управління інноваціями

1. Новостворені (застосовувані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукти або послуги виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери, - це:

- а) інновація;
- б) нововведення;
- в) новація;
- г) винахід.

2. Встановлення невідомих раніше об'єктивних закономірностей, властивостей, явищ, що вносять зміни в рівень пізнання:

- а) винахід;
- б) інновація;
- в) нововведення;
- г) відкриття.

3. Нове технічне вирішення конкретної задачі, яке має позитивний ефект, покращує якість чи змінює умови праці, - це:

- а) винахід;
- б) новація;
- в) відкриття;
- г) нововведення.

4. Інновації виконують:

- а) господарську функцію;
- б) відтворювальну функцію;
- в) регулюючу функцію;
- г) виробничу функцію.

5. Перше групування інновацій запропонував:

- а) Ф-А. Хайєк;
- б) Й. Шумпетер;
- в) М. Туган-Барановський;
- г) Г. Менш.

6. За ступенем поширення розрізняють:

- а) реактивні та стратегічні інновації;
- б) продуктові та технологічні інновації;
- в) внутрішньоорганізаційні та міжорганізаційні інновації;
- г) одиничні та дифузійні інновації.

7. Базові, модифіковані та псевдоінновації виділяються в залежності від:

- а) місця в системі організації;
- б) причин виникнення;
- в) змісту;
- г) ступеня новизни.

8. Разові нововведення, що не підлягають тиражуванню за своєю унікальністю та призначенням, - це:

- а) реактивні інновації;
- б) базові інновації;
- в) одиничні інновації;
- г) інновації світового рівня.

9. Інновації, що мають випереджальний характер і впроваджуються організацією з метою отримання додаткових конкурентних переваг у майбутньому, - це:

- а) стратегічні інновації;
- б) інновації заміщення;
- в) базові інновації;
- г) псевдоінновації.

10. До основних принципів управління інноваціями слід віднести:

- а) дослідницький стиль прийняття рішень;
- б) творчий підхід до аналізу непередбачених ситуацій;
- в) прискорення управління інноваційним розвитком;
- г) усі відповіді правильні

11. Завданням процесу управління інноваціями є:

- а) створення структури управління інноваційною діяльністю;
- б) використання системного аналізу проблеми;
- в) відповідна реакція керівництва на зміни зовнішнього середовища;
- г) формування системи факторів управління розвитком усіх систем виробництва та узгодження їх з цілями управління.

12. Концептуальні управлінські рішення – це рішення, які:

- а) носять рутинний характер і спрямовані на забезпечення виконання перш за все позицій концептуальних рішень;
- б) спрямовані в майбутнє і визначають принципові аспекти розвитку підприємства, вимагають ретельного обговорення і передбачають найчастіше проведення спеціальних досліджень;
- в) приймаються в штатних ситуаціях, носять, як правило, виконавчий характер і реалізуються за чіткими технологічними схемами;
- г) носять унікальний характер, приймають при виникненні фос-мажорних

умов і спрямовані на перспективу.

13. Залежно від предмету управлінські рішення у сфері інноваційної діяльності поділяються на:

- а) разові та повторювальні;
- б) індивідуальні та колективні;
- в) концептуальні та виконавчі;
- г) стратегічні та тактичні.

14. Ієрархічність управлінських рішень передбачає, що рішення повинні:

- а) бути спрямованими на конкретних виконавців й обмеженими у часі;
- б) повинні відповідати делегованим повноваженням менеджера;
- в) носити плановий характер і бути обов'язковими для виконання;
- г) ґрунтуватись на достовірній і повній інформації.

15. Аналітичні методи обґрунтування управлінських рішень:

- а) передбачають визначення значення змінних (тобто параметрів управління) так, аби забезпечити максимум (або мінімум) цільової функції за певних обмежень;
- б) характеризуються тим, що встановлюють функціональні залежності між умовами вирішення задачі та її результатами;
- в) використовуються, коли невизначеність ситуації обумовлена об'єктивними обставинами, які невідомі або носять випадковий характер;
- г) ґрунтуються на збиранні та обробці статистичних матеріалів; характерною рисою цих методів є врахування випадкових впливів та відхилень.

16. Термін «інновація» запровадив:

- а) М. Туган-Барановський;
- б) Й. Шумпетер;
- в) П. Друкер;
- г) М. Туган-Барановський.

17. Автором теорії циклічних криз, в основі яких - середній термін життя основного капіталу, вкладеного у засоби виробництва, є:

- а) Ф. Перру;
- б) К. Маркс;
- в) Й. Шумпетер;
- г) Ф.-А. Хайєк.

18. М.Д. Кондратьєв є автором:

- а) теорії довгих хвиль;
- б) концепції гармонійної економіки;
- в) концепції економічної інтеграції;
- г) теорії інноваційної економіки і підприємницького суспільства.

19. Згідно з М.Д. Кондратьєвим, існує:

- а) три види рівноваги в економіці;
- б) чотири види рівноваги в економіці;
- в) п'ять видів рівноваги в економіці;
- г) шість видів рівноваги в економіці.

20. Висновок, що нове, як правило, не виростає зі старого, а з'являється поряд з ним і витісняє його, зробив:

- а) М.Д. Кондратьєв;
- б) К. Маркс;
- в) Й. Шумпетер;
- г) Р. Фостер.

21. Поняття «технологічний пат» в економічну лексику запровадив:

- а) Г. Менш;
- б) Й. Шумпетер;
- в) П. Друкер;
- г) М. Туган-Барановський.

22. Термін «технологічний розрив» характеризує:

- а) ситуацію, коли спонтанно у різних країнах світу з'являються «пучки» нових технологій;
- б) затяжну кризу в економіці, обумовлену відсутністю капіталу для інвестування у нові технології;
- в) ситуацію, яка виникає в процесі переходу від однієї технології до іншої;
- г) життєвий цикл певного технологічного способу виробництва.

23. Згідно з Г. Меншем, генератором умов для появи інновацій, які становлять технологічний базис нової хвилі, є:

- а) криза;
- б) депресія;
- в) пожвавлення;
- г) піднесення.

24. Висновок про те, що держава не повинна усуватись від регулювання економічних процесів, однак її вплив має зосереджуватись на підтримці «полосів зростання», зробив:

- а) Ф. Перру;
- б) Ф.-А. Хайек;
- в) Г.-К. Мюрдаль;
- г) Р. Фостер.

25. Вчений, який зробив висновок, що важливе значення для

збалансованого розвитку країни має докорінна зміна відсталих соціальних та політичних інститутів, які не розвивають у людей бажання створювати і впроваджувати нове:

- а) Й. Шумпетер;
- б) С.-С. Кузнець;
- в) Г.-К. Мюрдаль;
- г) П. Друкер.

26. Автором концепції економічної інтеграції є:

- а) Ф. Перру;
- б) Й. Шумпетер;
- в) Г.-К. Мюрдаль;
- г) Ф.-А. Хайєк.

27. «Ринок – глобальна інформаційна система, що містить величезне «неявне, розсіяне знання» про потреби і виробничі можливості людей» - це твердження:

- а) теорії інтелектуальної технології Ф.-А. Хайєка;
- б) теорії інноваційної економіки і підприємницького суспільства П. Друкера;
- в) концепції гармонійної економіки Ф. Перру;
- г) концепції економічної інтеграції Г.-К. Мюрдаля.

28. Твердження, що всі підприємницькі ідеї ґрунтуються на знаннях, які дають імпульс для розробки інновацій, належить:

- а) П. Друкеру;
- б) Й. Шумпетеру;
- в) Ф.-А. Хайєку;
- г) Ф. Перру.

29. Згідно Й. Шумпетера, інновації в економіці з'являються нерівномірно, у вигляді:

- а) сукупності базисних нововведень, що визначають технологічний устрій економіки протягом тривалого часу;
- б) одиничних базових інновацій у різних секторах економіки;
- в) сукупності поліпшуваних інновацій, що визначають технологічний устрій економіки протягом тривалого часу;
- г) нововведення, що знаходять застосування в споріднених галузях.

30. «Знання є предметом і результатом праці» – це твердження:

- а) теорії інтелектуальної технології Ф.-А. Хайєка;
- б) теорії інноваційної економіки і підприємницького суспільства П. Друкера;
- в) концепції гармонійної економіки Ф. Перру;
- г) концепції економічної інтеграції Г.-К. Мюрдаля.

Тема 2. Інноваційна діяльність як об'єкт управління

1. Діяльність, спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок, обумовлює випуск на ринок нових конкурентоспроможних товарів і послуг, - це:

- а) науково-дослідна діяльність;
- б) інноваційна діяльність;
- в) ринкова діяльність;
- г) комерційна діяльність.

2. Об'єктами інноваційної діяльності є:

- а) нові знання та інтелектуальні продукти;
- б) виробниче обладнання та процеси;
- в) товарна продукція;
- г) усі відповіді правильні.

3. Інноваційний процес – це:

- а) паралельно-послідовне здійснення науково-дослідної, науково-технічної, інноваційної, виробничої діяльності та маркетингу;
- б) тимчасові етапи життєвого циклу нововведення від виникнення ідеї до її розробки і поширення;
- в) процес фінансування та інвестування розробки й поширення нового виду продукту або послуги;
- г) усі відповіді правильні.

4. Інноваційний процес характеризується:

- а) низький рівнем ризику;
- б) можливістю детального планування;
- в) низьким рівнем залежності від зовнішнього середовища;
- г) орієнтацією на прогнози оцінки.

5. До основних факторів, що впливають на розвиток інноваційного процесу слід віднести:

- а) стан зовнішнього середовища, в якому проходить інноваційний процес;
- б) стан внутрішнього середовища організації;
- в) особливості самого інноваційного процесу як об'єкта управління;
- г) усі відповіді правильні.

6. Інноваційний процес, що передбачає створення і використання нововведення в межах однієї організації:

- а) простий міжорганізаційний процес;
- б) простий внутрішньоорганізаційний процес;
- в) розширений процес;

г) дифузійний процес.

7. До факторів, що визначають темпи і масштаби дифузії нововведень на макрорівні слід віднести:

- а) рівень розвитку інфраструктури;
- б) розмір внутрішнього ринку;
- в) рівень розвитку експериментальної бази;
- г) усі відповіді правильні.

8. Процес поширення нововведення для використання у нових місцях, сферах чи умовах – це:

- а) інваріантність нововведення;
- б) дифузія нововведення;
- в) система франчайзингу;
- г) рутинізація нововведення.

9. Завершальним етапом внутрішньоорганізаційного шляху нововведення є:

- а) визначення необхідності в інновації;
- б) упровадження нововведення;
- в) збір інформації про нововведення;
- г) інституціоналізація.

10. Експлуатаційний етап інноваційного процесу включає:

- а) промислове виготовлення новинки;
- б) технічні розробки;
- в) фундаментальні дослідження;
- г) первинне опанування нововведення.

11. Дослідження спрямовані на одержання нових наукових знань, виявлення суттєвих закономірностей розвитку природи та суспільства:

- а) прикладні дослідження;
- б) фундаментальні дослідження;
- в) конструкторські дослідження;
- г) лабораторні дослідження.

12. Первинне опанування нововведення передбачає:

- а) створення зразків нових продуктів;
- б) впровадження у виробництво нововведення;
- в) розроблення задуму нововведення та попереднє оцінювання його ринкової привабливості;
- г) впровадження новинки на ринок.

13. Процес комерціалізації нововведень не включає:

- а) дослідження ринку;
- б) конструювання;
- в) ринкове планування;
- г) дослідно-конструкторські роботи.

14. Головним джерелом фінансування фундаментальних досліджень є:

- а) кошти замовників;
- б) банківські кредити;
- в) державний бюджет;
- г) власні кошти організації.

15. Найвищий рівень ризику спостерігається на етапів:

- а) фундаментальних досліджень;
- б) прикладних досліджень;
- в) конструкторських та експериментальних розробок;
- г) комерціалізації новинки.

16. Першим етапом інноваційного процесу на мікрорівні є:

- а) планування та організування процесу виробництва нового товару;
- б) конструкторська та технологічна розробка нового товару;
- в) генерування ідей щодо способів задоволення нових суспільних потреб;
- г) розроблення задуму нового товару та попереднє оцінювання його ринкової привабливості.

17. Суб'єктами, що регулюють інноваційну діяльність є:

- а) юридичні та (або) фізичні особи, які беруть безпосередню участь у процесі створення інновацій;
- б) органи державної влади та органи місцевого самоврядування;
- в) юридичні особи, що надають маркетингові та фінансові послуги;
- г) фізичні особи, які надають лізингові, патентно-ліцензійні послуги.

18. Учасник інноваційного процесу, що здійснює впровадження й просування нововведення на ринку:

- а) новатор;
- б) інвестор;
- в) інноватор;
- г) замовник.

19. Підприємства, які першими освоюють нововведення і прагнуть отримати додатковий прибуток за рахунок його швидкого просування на ринок:

- а) новатори;
- б) рання більшість;

- в) ранні реципієнти;
- г) інвестори.

20. Складовими елементами технології управління інноваційним процесом є:

- а) методи опрацювання інформації;
- б) способи впливу на споживачів нового продукту;
- в) методи генерування інноваційних ідей;
- г) усі відповіді правильні.

21. Внутрішніми джерелами інноваційних ідей є:

- а) потреби споживачів;
- б) незалежні підприємства;
- в) власні торгові працівники;
- г) виставки та ярмарки.

22. Організацію до пошуку інноваційних ідей спонукає:

- а) зміна потреб споживачів;
- б) бажання одержати конкурентну перевагу;
- в) прагнення покращити імідж організації;
- г) усі відповіді правильні.

23. До методів генерування ідей не належить:

- а) метод інверсії;
- б) метод аналогій;
- в) метод елімінування;
- г) метод синектики.

24. Метод морфологічного аналізу:

- а) ґрунтується на застосуванні комбінаторики, тобто на системному дослідженні всіх теоретично можливих варіантів, які впливають із закономірностей побудови об'єкта, що аналізується;
- б) полягає у методичному складанні та перерахуванні списку слів і понять до тих пір поки якесь слово наштовхне на нову ідею;
- в) зводиться до творчої співпраці певної групи спеціалістів заради вирішення проблеми шляхом, наприклад, проведення дискусії;
- г) передбачає пошук ідей нових товарів на основі використання аналогій з інших сфер життя.

25. Метод генерування нових ідей, який передбачає поєднання індивідуальне незалежне висування ідей з їх колективною оцінкою:

- а) метод «мозкової атаки»;
- б) метод морфологічного аналізу;

- в) метод словесних асоціацій;
- г) метод колективного блокноту.

26. Спосіб вивчення діяльності суб'єктів господарювання, зокрема конкурентів, з метою використання їхнього досвіду в своїй роботі:

- а) реінжиніринг;
- б) бенчмаркінг;
- в) інтрапренерство;
- г) бутлегерство.

27. Сфера інноваційної діяльності охоплює:

- а) ринок інновацій;
- б) ринок капіталу;
- в) інноваційну інфраструктуру;
- г) усі відповіді правильні.

28. До інноваційної інфраструктури не включають підприємства, які надають:

- а) маркетингові послуги;
- б) освітні послуги;
- в) юридичні послуги;
- г) аудиторські послуги.

29. Основним товаром на ринку новацій є:

- а) продукт інтелектуальної діяльності;
- б) вільні фінансові кошти;
- в) нововведення;
- г) послуги із забезпечення інноваційної діяльності.

30. До складу організаційно-господарської інфраструктури відносять:

- а) наукові парки;
- б) проектні інститути;
- в) технопарки;
- г) експериментальні лабораторії.

Тема 3. Державна підтримка інноваційних процесів

1. Метою державної інноваційної політики є:

- а) формування сприятливого соціально-економічного середовища для створення та запровадження інновацій, ініціювання та регулювання інноваційних процесів в державі;
- б) стимулювання інновацій шляхом сприяння конкуренції, фінансових субсидій;
- в) ініціювання та регулювання інноваційних процесів, стимулювання інновацій шляхом сприяння конкуренції, фінансових субсидій;
- г) сприяння технічному переоснащенню традиційних галузей, згортання нерентабельних виробництв.

2. Державна інноваційна політика, яка передбачає визначення державою головних цілей і пріоритетних напрямів науково-технологічного та інноваційного розвитку країни, - це політика:

- а) соціальної орієнтації;
- б) технологічного поштовху;
- в) ринкової орієнтації;
- г) цілеспрямованої зміни економічної структури господарського механізму.

3. До складових державного механізму створення на поширення нововведень слід віднести:

- а) систему державної підтримки фундаментальних та пошукових досліджень;
- б) різні форми та джерела фінансування;
- в) важелі підтримки малого підприємництва;
- г) усі відповіді правильні.

4. До країн з високим рівнем інноваційного розвитку, що орієнтовані на лідерство в наукових дослідженнях, належить:

- а) Японія;
- б) США;
- в) Німеччина;
- г) Швеція.

5. До країн орієнтованих на поширення нововведень шляхом створення сприятливого науково-технічного середовища, слід віднести:

- а) Німеччину;
- б) США;
- в) Францію;
- г) Японію.

6. До країн, які стимулюють розвиток інноваційних структур, що

забезпечують сприйнятливість до досягнень світового НТП, належить:

- а) Австралія;
- б) США;
- в) Японія;
- г) Північна Корея.

7. Південна Корея належить до країн, які в науково-інноваційному розвитку орієнтуються:

- а) на лідерство в наукових дослідженнях, реалізацію великомасштабних цільових проектів;
- б) на поширення нововведень шляхом створення сприятливого науково-інноваційного середовища;
- в) на розвиток інноваційної інфраструктури, що забезпечує сприйнятливість до успішної реалізації нововведень;
- г) немає правильної відповіді.

8. Політика, яка передбачає, що пріоритетні напрями науково-технічного та інноваційного розвитку визначаються державою, яка має необхідні матеріальні ресурси та інформаційне забезпечення, - це:

- а) політика технологічного поштовху;
- б) політика ринкової орієнтації;
- в) політика соціальної орієнтації;
- г) політика, орієнтована на зміну економічної структури господарського механізму.

9. Державна інноваційна політика ринкової орієнтації – це політика, яка передбачає:

- а) пріоритетні напрями науково-технічного та інноваційного розвитку визначаються державою, яка має необхідні матеріальні ресурси та інформаційне забезпечення;
- б) провідну роль ринкового механізму у розподілі ресурсів і визначенні напрямів розвитку науки і техніки;
- в) державне регулювання соціальних наслідків науково-технічного прогресу, процеси прийняття рішень відбуваються із залученням широких кіл громадськості;
- г) розв'язання соціально-економічних проблем за допомогою передових технологій.

10. До основних принципів державного регулювання інноваційної діяльності слід віднести:

- а) пріоритет інновацій над традиційним виробництвом;
- б) підтримку конкуренції у сфері науки, техніки та інноваційної діяльності;

- в) збалансованість розвитку фундаментальних та прикладних досліджень;
- г) усі відповіді правильні.

11. До основних завдань державної інноваційної політики не відноситься:

- а) стимулювання високотехнологічних (наукомістких) секторів економіки;
- б) підтримка розвитку малого та середнього бізнесу;
- в) сприяння технічному переоснащенню традиційних галузей;
- г) згортання нерентабельних виробництв.

12. Політика, що передбачає розв'язання соціально-економічних проблем за допомогою передових технологій, зміни галузевої структури в напрямку розвитку наукомістких технологій і сфери їх обслуговування:

- а) політика технологічного поштовху;
- б) політика ринкової орієнтації;
- в) політика соціальної орієнтації;
- г) політика орієнтована на зміну економічної структури господарського механізму.

13. До непрямих методів підтримки малого інноваційного підприємництва відноситься:

- а) моральна підтримка через вручення новаторам державних нагород;
- б) державні замовлення;
- в) пільгове оподаткування;
- г) нормативні вимоги до якості продукції.

14. До прямих способів державного впливу на ефективність інноваційної діяльності відноситься:

- а) пільгове оподаткування;
- б) проведення політики прискореної амортизації основних фондів;
- в) фінансування НДДКР та інноваційних проектів з бюджетних коштів;
- г) державна підтримка фінансового лізингу.

15. Відповідно до Закону України «Про інноваційну діяльність» державне регулювання інноваційної діяльності здійснюється шляхом:

- а) захисту прав та інтересів суб'єктів інноваційної діяльності;
- б) фінансової підтримки виконання інноваційних програм;
- в) формування і реалізації державних, регіональних і місцевих програм;
- г) усі відповіді правильні.

16. До основних функцій державних органів у сфері інноваційної діяльності слід віднести:

- а) акумулювання коштів на НДДКР та інновації;
- б) кадрове забезпечення інноваційної діяльності;

- в) стимулювання конкуренції в інноваційній сфері;
- г) усі відповіді правильні.

17. Поточна інноваційна політика передбачає:

- а) оперативне регулювання та підтримку інноваційної діяльності на мікрорівні;
- б) створення умов для загального соціально-економічного розвитку країни на інноваційній основі;
- в) формування інституційного середовища для суб'єктів інноваційної діяльності;
- г) формування стимулюючого законодавства в інноваційній сфері.

18. Довгострокова інноваційна політика передбачає:

- а) розроблення організаційних форм підтримки інноваційної діяльності на рівні регіону;
- б) захист прав та інтересів суб'єктів інноваційної діяльності;
- в) створення інноваційних венчурних фондів;
- г) формування єдиного технологічного простору.

19. До основних інструментів державної підтримки інноваційної діяльності слід віднести:

- а) національні науково-технічні програми;
- б) державне замовлення в науково-технічній сфері;
- в) державну науково-технічну експертизу;
- г) усі відповіді правильні.

20. Одним з основних напрямків державного регулювання інноваційної діяльності є:

- а) координація інноваційної діяльності;
- б) планування інноваційної діяльності;
- в) стимулювання інноваційної діяльності;
- г) контролювання інноваційної діяльності.

21. Методами прямого впливу держави на інноваційні процеси є:

- а) економічні методи;
- б) пропагандистські методи;
- в) адміністративні методи;
- г) соціально-психологічні методи.

22. Держава бере на себе ініціативу при виборі пріоритетів науково-технічного розвитку, фінансування та стимулювання інноваційної діяльності – це суть:

- а) економічних методів державного впливу;

- б) пропагандистських методів державного впливу;
- в) прямих методів державного впливу;
- г) непрямих методів державного впливу.

23. Створення економічних та правових умов для прискорення інноваційного розвитку – це суть:

- а) прямих методів державної підтримки інноваційної діяльності;
- б) непрямих методів державної підтримки інноваційної діяльності;
- в) адміністративних методів державної підтримки інноваційної діяльності;
- г) правових методів державної підтримки інноваційної діяльності.

24. Формування національної інноваційної системи відбувається шляхом:

- а) створення сприятливого інноваційного клімату;
- б) формування інноваційної інфраструктури;
- в) вдосконалення механізмів державного сприяння комерціалізації результатів наукових досліджень і експериментальних розробок;
- г) усі відповіді правильні.

25. Мета національної інноваційної системи:

- а) підвищення освітнього рівня населення;
- б) створення додаткових робочих місць;
- в) розв'язання екологічних та соціальних проблем за рахунок використання новітніх технологій;
- г) усі відповіді правильні.

26. Підсистема генерації знань національної інноваційної системи складається з:

- а) наукових установ та організацій незалежно від форм власності, які проводять наукові дослідження;
- б) ВНЗ, науково-методичних і методичних установ;
- в) підприємств та організацій, які виробляють інноваційну продукцію;
- г) бізнес-інкубаторів, технопарків, технополісів тощо.

27. До складу національної інноваційної системи входить:

- а) підсистема виробництва;
- б) підсистема стимулювання;
- в) підсистема планування;
- г) підсистема контролювання.

28. Підсистема національної інноваційної системи, що складається із законодавчих, структурних і функціональних інституцій, які забезпечують дотримання норм, правил, вимог в інноваційній сфері:

- а) підсистема виробництва;

- б) підсистема стимулювання інноваційної діяльності;
- в) підсистема державного регулювання;
- г) підсистема інноваційної інфраструктури.

29. Визнання наукових досліджень та інвестування в інновації головними чинниками економічного зростання – це:

- а) закономірність формування національної інноваційної системи;
- б) методологічний принцип побудови національної інноваційної системи;
- в) функція національної інноваційної системи;
- г) завдання національної інноваційної системи.

30. До основних методів державного стимулювання інноваційної діяльності в розвинених країнах світу слід віднести:

- а) надання податкових пільг;
- б) застосування системи прискореної амортизації;
- в) створення інноваційних венчурних фондів;
- г) усі відповіді правильні.

Тема 4. Організаційні форми інноваційної діяльності

1. Інноваційне підприємство – це підприємство (об'єднання підприємств), що розробляє, виробляє і реалізує інноваційні продукти або послуги, обсяг яких у грошовому вимірі перевищує:

- а) 50% його загального обсягу;
- б) 60% його загального обсягу;
- в) 70% його загального обсягу;
- г) 80% його загального обсягу.

2. Підприємства, що спеціалізуються на створенні нових продуктів і радикальних нововведень, - це:

- а) експлеренти;
- б) патієнти;
- в) віоленти;
- г) комутанти.

3. «Дорого, зате добре» - гасло:

- а) експлерентів;
- б) патієнтів;
- в) віолентів;
- г) комутантів.

4. Підприємства, що використовують інновації створені іншими, надаючи

їм індивідуальних особливостей, пристосовуючи до потреб вузького сегменту ринку, - це:

- а) експлеренти;
- б) пацієнти;
- в) віоленти;
- г) комутанти.

5. Підприємства, що діють в прогресивних з технологічного погляду видах діяльності, спеціалізуються на проведенні наукових досліджень, впровадженні інновацій, пов'язаних із підвищенням ризиком, - це:

- а) бізнес-інкубатори;
- б) комп'ютерні фірми;
- в) консорціуми;
- г) венчурні підприємства.

6. Необхідною умовою створення венчурного підприємства є наявність:

- а) ідеї нового виробу чи технології;
- б) ризикового капіталу для фінансування;
- в) суспільної потреби в інновації;
- г) усі відповіді правильні.

7. Перевагою венчурного підприємства є:

- а) відсутність спеціалізації наукових досліджень;
- б) мобільність організаційної структури;
- в) концентрація ресурсів на різних напрямках досліджень;
- г) повільна комерційна реалізація нової ідеї.

8. Організація, що надає інформаційні та консультативні послуги з вибору технології для підприємницької діяльності, розробляє стратегію її передавання і здійснює юридичну підтримку цього процесу, - це:

- а) бізнес-інкубатор;
- б) технопарк;
- в) центр трансферу технологій;
- г) венчурна фірма.

9. Центр трансферу технологій здійснює:

- а) науково-технічну діяльність;
- б) виробничу діяльність;
- в) фінансову діяльність;
- г) усі відповіді правильні.

10. Маркетингова діяльність центру трансферу технологій передбачає:

- а) надання послуг із створення та захисту об'єктів інтелектуальної власності;

- б) збір, накопичення інформації про потенційних продукції, створення бази даних потенційних ділових партнерів;
- в) організація курсів, семінарів, навчальних поїздок з метою поширення нових знань;
- г) допомогу в обґрунтуванні економічної доцільності бізнес-ідей підприємця.

11. На першому етапі процесу трансферу технологій відбувається:

- а) укладання угоди про передавання технології;
- б) налагодження переддоговірних відносин;
- в) пошук технології;
- г) придбання технології.

12. До основних форм трансферу технологій слід віднести:

- а) кредитування;
- б) обмін технологіями в межах однієї або кількох продуктових ліній;
- в) франчайзинг;
- г) патентування.

13. Прийняття державою законодавчих актів з податкових та інших пільг малому підприємництву - це:

- а) технологічний аспект розвитку малого підприємництва;
- б) правовий аспект розвитку малого підприємництва;
- в) управлінський аспект розвитку малого підприємництва;
- г) фінансовий аспект розвитку малого підприємництва.

14. Малий бізнес:

- а) сприяє розвитку конкуренції;
- б) володіє високою мобільністю;
- в) забезпечує насичення ринку товарами та послугами, створює додаткові робочі місця;
- г) усі відповіді правильні.

15. Сильною стороною малих інноваційних підприємств є:

- а) коротка тривалість інноваційного циклу;
- б) незначний рівень поділу праці та спеціалізації робочих місць;
- в) персоніфікована відповідальність за фінансові результати діяльності;
- г) опосередковані контакти з партнерами.

16. Найбільш капіталомістка фаза життєвого циклу малих інноваційних підприємств, що потребує залучення зовнішніх інвестицій, - це:

- а) фаза виникнення;
- б) фаза росту;
- в) фаза зрілості;

г) фаза затухання-реформування.

17. Для фази зрілості малого інноваційного підприємства характерним є:

- а) збільшення обсягів продажу;
- б) модернізація та індивідуалізація інноваційного продукту;
- в) нарощування виробничої потужності;
- г) придбання ліцензій та патентів на нові вироби.

18. Збільшення чисельності працюючих і підвищення рівня спеціалізації робочих місць, - це характеристика:

- а) фази виникнення;
- б) фази росту;
- в) фази зрілості;
- г) фази затухання-реформування.

19. Назвіть послуги, які не надаються бізнес-інкубаторами:

- а) оренда приміщень;
- б) маркетингові послуги;
- в) інформаційні послуги;
- г) виробничі послуги.

20. Структура, що спеціалізується на створенні сприятливих умов для виникнення та ефективної діяльності малих інноваційних підприємств, - це:

- а) інноваційний венчурний фонд;
- б) бізнес-інкубатор;
- в) технопарк;
- г) регіональний науково-технічний центр.

21. Тривалість перебування новоствореного малого підприємства в складі бізнес-інкубатора не може перевищувати:

- а) 2 роки;
- б) 3 роки;
- в) 4 роки;
- г) 5 років.

22. Джерелом доходів бізнес-інкубаторів є:

- а) плата за надання різноманітних послуг;
- б) орендна плата клієнтів за найм приміщень;
- в) прибутки отриманні від фірм, в які бізнес-інкубатор вклав свої кошти;
- г) усі відповіді правильні.

23. Джерелом венчурного капіталу можуть бути:

- а) приватні інвестори;

- б) банки;
- в) страхові компанії;
- г) усі відповіді правильні.

24. Недиверсифікований інститут спільного інвестування закритого типу, який здійснює виключно приватне (закрите) розміщення цінних паперів серед юридичних та фізичних осіб, - це:

- а) технопарк;
- б) центр трансферу технологій;
- в) інноваційний венчурний фонд;
- г) технополіс.

25. Особливістю венчурного фінансування є:

- а) інвестування розраховане на короткостроковий період;
- б) кошти вкладаються під гарантії з боку венчурного підприємства;
- в) інвестиції здійснюються у формі участі у статутному фонді підприємства;
- г) кошти надаються на поворотній основі.

26. До компетенції регіональних науково-технічних центрів належить:

- а) сприяння розвитку інтелектуального потенціалу регіону;
- б) залучення фінансових ресурсів в інноваційну сферу;
- в) використання ризикового капіталу;
- г) усі відповіді правильні.

27. Науково-виробничий територіальний комплекс, який охоплює ВНЗ, наукові установи, комерційні підприємства, сервісні служби і функціонує на засадах комерціалізації науково-технічної діяльності, - це:

- а) технопарк;
- б) консорціум;
- в) регіональний науково-технічний центр;
- г) науково-технічний альянс.

28. Технопарки, що спеціалізуються на впровадженні високих технологій, мають у своїй структурі підприємства ризикового капіталу, - це:

- а) дослідно-конструкторські технопарки;
- б) консалтингові технопарки;
- в) промислові технопарки;
- г) технологічні технопарки.

29. Великий, сучасний науково-промисловий комплекс з розвиненою інфраструктурою сфери обслуговування і житловим комплексом, що охоплює територію цілого міста:

- а) технополіс;

- б) мегаполіс;
- в) регіональний науково-технічний центр;
- г) науково-технічний альянс.

30. Підготовчий етап створення технополісу триває:

- а) 2 роки;
- б) 3 роки;
- в) 4 роки;
- г) 5 років.

Тема 5. Управління інноваційним розвитком організації

1. Взаємопов'язаний комплекс дій щодо забезпечення умов тривалого функціонування й розвитку організації на ринку на основі створення і впровадження інновацій – це:

- а) виробнича стратегія підприємства;
- б) інноваційна стратегія підприємства;
- в) стратегія НДДКР;
- г) технологічна стратегія підприємства.

2. До чинників, що впливають на вибір інноваційної стратегії, слід віднести:

- а) ставлення персоналу до можливих змін;
- б) рівень ризику;
- в) забезпеченість ресурсами;
- г) усі відповіді правильні.

3. Інноваційна стратегія, що пов'язана з прагненням організації досягти технічного та ринкового лідерства шляхом створення та впровадження нових продуктів, - це:

- а) наступальна стратегія;
- б) захисна стратегія;
- в) імітаційна стратегія;
- г) залежна стратегія.

4. Залежно від мети і позицій підприємства на ринку розрізняють:

- а) 3 типи інноваційних стратегій;
- б) 4 типи інноваційних стратегій;
- в) 5 типів інноваційних стратегій;
- г) 6 типів інноваційних стратегій.

5. Складова стратегічного управління, що визначає цілі та умови

здійснення інноваційної діяльності організації, спрямована на забезпечення її конкурентоспроможності, - це:

- а) стратегічне бачення;
- б) інноваційна політика;
- в) бізнес-планування;
- г) інноваційна стратегія.

6. Складовою інноваційної політики організації є:

- а) кредитна політика;
- б) страхова політика;
- в) виробнича політика;
- г) інвестиційна політика.

7. Інноваційна політика, що спрямована на піонерне впровадження радикальних інновацій, - це:

- а) еволюційна інноваційна політика;
- б) опортуністична інноваційна політика;
- в) наступальна інноваційна політика;
- г) наступально-ризикова інноваційна політика.

8. Основним завданням інноваційної політики наступально-ризикового типу є:

- а) формування високопрофесійних науково-дослідних колективів, здатних створювати новий продукт у різних сферах;
- б) підтримка діяльності власних науково-дослідних підрозділів;
- в) забезпечення умов для підвищення конкурентоспроможності продукції підприємства з метою утримання зайнятої частки на ринку;
- г) усі відповіді правильні.

9. В основі захисної стратегії інноваційного розвитку лежить:

- а) наступальна інноваційна політика;
- б) наступально-ризикова інноваційна політика;
- в) еволюційна інноваційна політика;
- г) опортуністична інноваційна політика.

10. Продуктово-тематичне планування організації передбачає:

- а) вивчення вимог, запитів та платоспроможності потенційних покупців нововведення;
- б) оцінку економічних результатів і ефективності інноваційної діяльності організації;
- в) планування обсягів робіт, завантаження підрозділів і виконавців;
- г) побудову календарних графіків проведення робіт з окремих проектів.

11. Процес визначення обсягів робіт, що мають бути виконані за кожним інноваційним проектом, а також потреб і джерел залучення матеріальних, фінансових і трудових ресурсів, необхідних для їх реалізації, - це

- а) стратегічне планування інноваційної діяльності;
- б) продуктово-тематичне планування інноваційної діяльності;
- в) техніко-економічне планування інноваційної діяльності;
- г) оперативно-календарне планування інноваційної діяльності.

12. Оперативно-календарне планування інноваційної діяльності передбачає:

- а) визначення обсягів робіт на кожний календарний період року;
- б) планування завантаженості підрозділів і виконавців;
- в) розрахунок величини витрат ресурсів на інноваційні проекти і порядку їх надходження на робочі місця;
- г) усі відповіді правильні.

13. У процесі оперативно-календарного планування використовуються:

- а) мережеві методи планування;
- б) матричні методи планування;
- в) статистичні методи планування;
- г) картографічні методи планування.

14. Метод програми розвитку та огляду використовує:

- а) одну часову оцінку для кожної роботи;
- б) дві часові оцінки для кожної роботи;
- в) три часові оцінки для кожної роботи;
- г) кожного разу різну кількість часових оцінок.

15. Процес управління за цілями складається з:

- а) трьох етапів;
- б) чотирьох етапів;
- в) п'яти етапів;
- г) шести етапів.

16. До механістичних організаційних структур слід віднести:

- а) матричну організаційну структуру;
- б) функціональну організаційну структуру;
- в) проектно-цільову організаційну структуру;
- г) мережеву організаційну структуру.

17. Для механістичних організаційних структур характерним є:

- а) розподіл кожного завдання на низку процедур;
- б) тимчасове закріплення роботи за інтегрованими проектними групами;

- в) відсутність чітких цілей;
- г) децентралізоване прийняття рішень.

18. До основних форм реалізації інновацій в межах імітаційної стратегії слід віднести:

- а) придбання інновацій;
- б) придбання ліцензій;
- в) придбання підприємства-інноватора;
- г) усі відповіді правильні.

19. Гуртки якості – це організаційна форма реалізації інновації у межах:

- а) імітаційної стратегії;
- б) наступальної стратегії;
- в) захисної стратегії;
- г) стратегії «ніші».

20. Великі організації, які реалізують наступальну стратегію, мають:

- а) матричну організаційну структур;
- б) лінійну організаційну структуру;
- в) лінійно-функціональну організаційну структур;
- г) функціональну організаційну структуру.

21. На поведінку працівника в організації впливають:

- а) умови праці;
- б) задоволення від роботи;
- в) рівень винагороди;
- г) усі відповіді правильні.

22. До методів матеріального стимулювання опосередкованої дії творчої слід віднести:

- а) право на придбання акцій компанії;
- б) премії;
- в) пільги;
- г) страхування.

23. Розмір заробітної плати відноситься до:

- а) методів прямого матеріального стимулювання;
- б) методів прямого нематеріального стимулювання;
- в) методів опосередкованого матеріального стимулювання;
- г) методів опосередкованого нематеріального стимулювання.

24. Стандартний стимулюючий контракт топ-менеджера містить:

- а) фіксовану частину винагороди;
- б) змінну частину винагороди;

- в) додаткові умови;
- г) усі відповіді правильні.

25. Контракти, що надають право менеджерів придбати акції за певною ціною у певний момент часу за чітко визначеними умовами, - це:

- а) форвардні контракти;
- б) ф'ючерсні контракти;
- в) опціонні контракти;
- г) немає правильної відповіді.

26. Фіксована частина винагороди у стимулюючих контрактах топ-менеджерів:

- а) використовується у випадку високої кваліфікації менеджера;
- б) містить основний матеріальний стимул для дії менеджера в інтересах компанії;
- в) залежить від сфери та масштабів діяльності компанії;
- г) містить пільгове кредитування менеджерів.

27. Група працівників, діяльність яких орієнтована на вирішення широкого кола питань, пов'язаних з підвищенням ефективності виробництва на рівні робочих місць, дільниць, цехів, - це:

- а) ризикові підрозділи корпорації;
- б) науково-дослідні відділи організації;
- в) гуртки якості;
- г) інтрапренери.

28. Діяльність з виробництва та реалізації товарів на основі інтеграції підприємницьких можливостей окремого працівника і підприємства – це:

- а) дослідження за замовленням;
- б) бутлегерство;
- в) інтрапренерство;
- г) венчурне підприємництво.

29. При визначенні персонального рейтингу працівника необхідно врахувати:

- а) рівень освіти;
- б) досвід роботи;
- в) значущість працівника в організації;
- г) усі відповіді правильні.

30. Коефіцієнт, який формується на основі чинних стандартів організації і дорівнює 1 за відсутності дефектів у виконанні робіт, - це

- а) коефіцієнт дотримання планового графіку виконання робіт;

- б) коефіцієнт якості праці;
- в) страховий коефіцієнт;
- г) коефіцієнт досвіду роботи.

Тема 6. Управління інноваційним проектом

1. Особа, що зацікавлена у реалізації проекту і яка буде користуватись його результатом, - це:

- а) ініціатор проекту;
- б) менеджер проекту;
- в) субконтрактор проекту;
- г) замовник проекту.

2. Контрактор проекту - це:

- а) автор ідеї проекту;
- б) особа, яка за угодою із замовником бере на себе відповідальність за виконання певних робіт, пов'язаних з проектом;
- в) особа, що здійснює інвестиції в проект і зацікавлена в максимізації вигод від своїх вкладень;
- г) особа, зацікавлена у здійсненні проекту, яка користуватиметься його результатами.

3. Одним з принципів організації та реалізації інноваційних проектів є:

- а) принцип комплексності;
- б) принцип науковості;
- в) принцип ієрархічності;
- г) принцип системності.

4. Принцип організації розробки та реалізації інноваційних проектів, який передбачає використання в нових проектах всього найкращого, що було створено раніше і виявлене в процесі виробництва та використання інновацій, - це:

- а) принцип сумісності;
- б) принцип спадковості;
- в) принцип стандартизації;
- г) принцип ефективності.

5. Залежно від мети та характеру діяльності розрізняють:

- а) промислові та організаційні інноваційні проекти;
- б) комерційні та некомерційні інноваційні проекти;
- в) монопроекти та мультипроекти;
- г) продуктові та технологічні інноваційні проекти.

6. Першим етапом життєвого циклу інноваційного проекту є:

- а) розробка комерційної пропозиції;
- б) формування концепції проекту;
- в) проектування;
- г) передача результатів замовнику.

7. Фінансова операція, що перетворює комерційний кредит на банківський, - це:

- а) франчайзинг;
- б) форфейтинг;
- в) венчурне фінансування;
- г) лізинг.

8. До власних засобів організації слід віднести:

- а) реінвестовану частину прибутку;
- б) амортизаційні відрахування;
- в) кошти від реалізації нематеріальних активів;
- г) усі відповіді правильні.

9. Пожертвування відносяться до:

- а) власних засобів організації;
- б) залучених коштів;
- в) позикових коштів;
- г) коштів, отриманих на пільгових умовах.

10. Форма фінансування інноваційних проектів, яка передбачає залучення фінансових коштів, необхідних для реалізації інноваційних проектів, з різних джерел – це:

- а) лізинг;
- б) венчурне фінансування;
- в) змішане фінансування;
- г) акціонерне фінансування.

11. До передумов ефективної реалізації інноваційного проекту слід віднести:

- а) встановлення персональної відповідальності за реалізацію проекту;
- б) достатнє ресурсне забезпечення;
- в) створення ефективної системи контролю за реалізацією проекту;
- г) усі відповіді правильні.

12. Процес управління проектами охоплює:

- а) прогнозування і врахування ризиків;

- б) підбір виконавців;
- в) розрахунок кошторису і бюджету проекту;
- г) усі відповіді правильні.

13. Використання мережевих методів планування реалізації інноваційного проекту дає змогу:

- а) визначити максимально можливий час завершення проекту;
- б) виокремити завдання з низьким рівнем ризику;
- в) виявити найменш інтенсивні періоди діяльності;
- г) визначити найвідповідальніші роботи, які формують його критичний шлях.

14. Контроль термінів виконання інноваційного проекту здійснює:

- а) замовник;
- б) кредитор;
- в) інвестор;
- г) виконавець.

15. Контроль реалізації інноваційного проекту передбачає:

- а) контроль якості виконання проектів;
- б) контроль термінів;
- в) контроль вартості;
- г) усі відповіді правильні.

16. Організаційна форма проектного управління, яка передбачає виокремлення в рамках чинної організаційної структури цільової групи, яка здійснюватиме управління проектом, і фактичне створення на її основі нової організаційної системи, - це:

- а) координаційна форма управління;
- б) лінійно-програмна форма управління;
- в) матрична форма управління;
- г) проектно-цільова форма управління.

17. Організаційна форма проектного управління, яка найчастіше використовується при реалізації проектів, пов'язаних з переорієнтацією діяльності організації, - це:

- а) координаційна форма управління;
- б) лінійно-програмна форма управління;
- в) матрична форма управління;
- г) проектно-цільова форма управління.

18. До основних функцій проектного менеджера слід віднести:

- а) планування;
- б) координування;

- в) регулювання;
- г) дослідження ринку.

19. На першому етапі формування проектної команди відбувається:

- а) розроблення процедури добору і відбору кандидатів;
- б) збір та опрацювання інформації про наявних кандидатів;
- в) формування вимог щодо професійних здібностей виконавців;
- г) упорядкування професійно-кваліфікаційної моделі кожного із ключових виконавців проекту і визначення критеріїв добору претендентів на посаду.

20. Людина з високим рівнем інтелекту, рідко пропонує оригінальні ідеї щодо управління реалізацією проекту, однак визначає реалістичність поданих ідей, - це:

- а) організатор;
- б) координатор команди;
- в) аналітик;
- г) контролер-фінішер.

21. До зовнішніх чинників, що опосередковано впливають на рівень ризику слід віднести:

- а) дії криміналітету;
- б) законодавчі та нормативно-правові акти;
- в) науково-технічний прогрес;
- г) конкуренцію.

22. До суб'єктивних чинників, що впливають на рівень ризику, належить:

- а) демографічна ситуація в країні;
- б) податкова система країни;
- в) конкуренція;
- г) якість продукції.

23. Першим етапом процесу управління проектними ризиками є:

- а) аналіз та кількісна оцінка ризиків;
- б) ідентифікація та класифікація ризиків;
- в) розробка стратегії управління ризиками;
- г) ухвалення тактичних рішень щодо управління ризиками.

24. За суб'єктами інноваційної діяльності вирізняють:

- а) ризик одержувача інвестицій;
- б) ризик інвестування з внутрішніх джерел;
- в) ризик венчурного фінансування новацій;
- г) екологічний ризик.

25. Якісна оцінка ризику здійснюється за допомогою:

- а) нормативного методу;
- б) методу аналогій;
- в) рейтингового методу;
- г) методу сценаріїв.

26. При рейтинговій оцінці ризику використовують:

- а) безпосереднє ранжирування;
- б) попарне порівняння;
- в) ранжирування на основі бальної оцінки;
- г) усі відповіді правильні.

27. Метод оцінювання ризику, який передбачає застосування системи фінансових показників та їхніх нормативних значень, з якими порівнюються фактичні значення, - це:

- а) аналітичний метод;
- б) статистичний метод;
- в) нормативний метод;
- г) метод аналогій.

28. Величина можливих втрат не перевищує рівня очікуваного прибутку – це характеристика:

- а) зони допустимого ризику;
- б) зони критичного ризику;
- в) зони катастрофічного ризику;
- г) безризикової зони.

29. Хеджування як метод управління ризиками передбачає:

- а) розподіл ризику між учасниками інноваційного проекту;
- б) розподіл інвестицій між різними інноваційними проектами;
- в) укладення термінових контрактів;
- г) зниження ризику несприятливої зміни ринкової кон'юнктури за допомогою укладення термінових контрактів.

30. Самострахування передбачає:

- а) створення грошових і натуральних страхових фондів безпосередньо в господарюючих суб'єктах;
- б) наявність декількох страховиків одного і того ж інтересу від одних і тих ж небезпек;
- в) участь двох і більше страховиків певними частками в страхуванні одного і того ж ризику;
- г) що ризик виплати страхового відшкодування або страхової суми, прийнятий на себе страховиком за договором страхування, може бути застрахований ним у іншого страховика за ув'язаним з останнім договором перестраховки.

Тема 7. Оцінювання ефективності інноваційної діяльності організації

1. До основних критеріїв оцінки результатів інноваційної діяльності слід віднести:

- а) комплексність;
- б) адресність;
- в) науковість;
- г) актуальність.

2. Критерій оцінки результативності інновацій, який передбачає відповідність інноваційного проекту цілям науково-технічного і соціально-економічного розвитку країни, регіону, організації, - це:

- а) значущість;
- б) актуальність;
- в) багатоаспектність;
- г) комплексність.

3. Результатом інноваційної діяльності може бути:

- а) підвищення якості продукції;
- б) скорочення часу виробництва;
- в) вивільнення ресурсів;
- г) усі відповіді правильні.

4. Корисний результат інноваційної діяльності, який визначається як різниця між грошовим доходом від діяльності та грошовими видатками на її здійснення, - це:

- а) економічний ефект інноваційної діяльності;
- б) фінансовий ефект інноваційної діяльності;
- в) екологічний ефект інноваційної діяльності;
- г) соціальний ефект інноваційної діяльності.

5. Ринковий ефект інноваційної діяльності полягає в:

- а) покращенні показників ресурсного забезпечення організації;
- б) підвищенні добробуту та якості життя всіх членів суспільства, прискоренні оновлення життєвого середовища;
- в) покращенні фінансових показників роботи організації;
- г) економії коштів за рахунок скорочення часу виходу на ринок та освоєння нововведення.

6. Ефект інноваційної діяльності, який визначається приростом наукової, науково-технічної та технічної інформації, - це:

- а) економічний ефект;
- б) науково-технічний ефект;

- в) ресурсний ефект;
- г) соціальний ефект.

7. Соціальний ефект інноваційної діяльності - це:

- а) підвищення добробуту та якості життя населення;
- б) комплексне використання мінерально-сировинних ресурсів;
- в) покращення екологічності продукції;
- г) розвиток індустрії розваг.

8. Залежно від мети визначення розрізняють:

- а) одноразову та мультиплікаційну ефективність;
- б) абсолютну та порівняльну ефективність;
- в) локальну та загальнодержавну ефективність;
- г) річну ефективність та ефективність протягом розрахункового періоду.

9. Загальний результат, отриманий організацією від здійснення інноваційної діяльності протягом певного періоду часу, - це:

- а) абсолютна ефективність інноваційної діяльності;
- б) локальна ефективність інноваційної діяльності;
- в) загальнонаціональна ефективність інноваційної діяльності;
- г) одноразова ефективність інноваційної діяльності.

10. Залежно від часу врахування результатів та витрат розрізняють:

- а) абсолютну та порівняльну ефективність;
- б) одноразову та мультиплікаційну ефективність;
- в) локальну та загальнодержавну ефективність;
- г) річну ефективність та ефективність протягом розрахункового періоду.

11. Результат, що досягається в усіх сферах виробництва і від використання інновації в межах країни, - це:

- а) порівняльна ефективність інноваційної діяльності;
- б) локальна ефективність інноваційної діяльності;
- в) загальнонаціональна ефективність інноваційної діяльності;
- г) мультиплікаційна ефективність інноваційної діяльності.

12. До основних методів оцінювання та аналізу ефективності інноваційного проекту слід віднести:

- а) метод «мозкової атаки»;
- б) метод елімінування;
- в) метод аналогії;
- г) метод інверсії.

13. Метод оцінювання та аналізу ефективності інноваційного проекту, що базується на оцінці теперішнього стану системи та очікуваних змінах

цілей, попиту, виробничо-господарських результатів, - це:

- а) експертний метод;
- б) метод попарних порівнянь;
- в) нормативний метод;
- г) метод структурних еволюційних порівнянь.

14. Ефективність інноваційного проекту проявляється у вигляді:

- а) реального прибутку;
- б) відверненого економічного збитку;
- в) неомічних результатів (соціальних, екологічних, науково-технічних);
- г) усі відповіді правильні.

15. До абсолютних показників економічної ефективності інноваційних проектів слід віднести:

- а) період окупності інвестицій;
- б) прибуток, одержаний під час реалізації проекту;
- в) рентабельність інвестицій;
- г) чистий приведений дохід.

16. Оцінка ефективності інноваційних проектів передбачає:

- а) експертну оцінку значимості інноваційного проекту;
- б) розрахунок показників ефективності інноваційного проекту в цілому з метою пошуку потенційних інвесторів;
- в) оцінку ефективності участі в інноваційному проекті кожного з його учасників;
- г) усі відповіді правильні.

17. Врахування чиннику часу при визначенні ефективності інноваційного проекту необхідне для:

- а) установлення терміну довгострокового кредитування організації;
- б) передбачення майбутніх змін у ставках процента;
- в) приведення різночасових капітальних вкладень до одного розрахункового періоду;
- г) визначення терміну окупності капітальних вкладень по кожному з представлених проектів.

18. При визначенні ставки дисконту враховують:

- а) структуру інвестицій;
- б) вартість окремих складових капіталу;
- в) рівень інфляції в країні, де реалізується проект;
- г) усі відповіді правильні.

19. Відношення приведених доходів до приведених на цю саму дату витрат,

що супроводжують реалізацію управлінського рішення, - це:

- а) індекс рентабельності інвестицій;
- б) внутрішня норма доходності;
- в) економічна додана вартість;
- г) чиста теперішня вартість.

20. Розрахункова ставка відсотка, при якій капіталізація отриманого регулярно доходу забезпечує окупність інвестицій, чиста приведена вартість дорівнює 0, - це:

- а) період окупності інвестицій;
- б) внутрішня норма рентабельності інвестицій;
- в) облікова норма рентабельності інвестицій;
- г) економічна додана вартість.

21. До показників оцінки ефективності інноваційних проектів, які передбачають дисконтування слід віднести:

- а) економічна додана вартість;
- б) облікова норма рентабельності;
- в) чиста поточна вартість;
- г) період окупності інвестицій.

22. Інноваційний проект вважається ефективним, якщо чиста теперішня вартість реалізації проекту:

- а) чиста теперішня вартість менша від нуля;
- б) чиста теперішня вартість більша від нуля;
- в) індекс рентабельності інвестицій більший нуля;
- г) індекс рентабельності інвестицій менший нуля.

23. Відношення величини інвестицій до середньої очікуваної величини грошового потоку – це:

- а) чиста приведена вартість;
- б) період окупності інвестицій;
- в) облікова норма рентабельності інвестицій;
- г) дисконтований період окупності інвестицій.

24. Чиста приведена вартість визначається як:

- а) сума інвестованих коштів і приведеного до майбутньої вартості грошового потоку;
- б) різниця між сумою інвестованих коштів та приведеним до теперішньої вартості грошовим потоком;
- в) різниця між приведеним до теперішньої вартості грошовим потоком і сумою інвестованих коштів;
- г) різниця між отриманим доходом і сумою інвестованих коштів.

25. Науково-технічні критерії оцінки інноваційних проектів враховують:

- а) забезпеченість виробництва матеріально-технічними ресурсами;
- б) вплив виробничих процесів під час реалізації інноваційного проекту на навколишнє середовище;
- в) відповідність проекту потребам ринку;
- г) перспективність застосування очікуваних результатів у майбутніх розробках.

26. До основних критеріїв оцінки інноваційних проектів слід віднести:

- а) економічні критерії;
- б) ринкові критерії;
- в) виробничі критерії;
- г) усі відповіді вірні.

27. Термін окупності проекту - це:

- а) економічний критерій оцінки інноваційного проекту;
- б) соціальний критерій оцінки інноваційного проекту;
- в) фінансовий критерій оцінки інноваційного проекту;
- г) екологічний критерій оцінки інноваційного проекту.

28. Під час оцінки інноваційного проекту визначають:

- а) потребу в інноваціях;
- б) необхідний обсяг інвестицій;
- в) стан розвитку виробництва;
- г) усі відповіді правильні.

29. До критеріїв, які враховуються при якісному оцінюванні проекту слід віднести:

- а) імовірність успіху;
- б) патентний захист;
- в) технічні можливості;
- г) усі відповіді правильні.

30. При оцінці економічної ефективності інноваційної діяльності не враховують:

- а) термін окупності інвестицій;
- б) індекс рентабельності інвестицій;
- в) технічний рівень новації;
- г) внутрішню норму рентабельності інвестицій.

Рекомендована література

1. Антонюк Л. Л. Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації : монографія / Л. Л. Антонюк, А. М. Поручник, В. С. Савчук. – Київ : КНЕУ, 2003. – 394 с.
2. Балабанов И. Т. Инновационный менеджмент : учебное пособие для вузов / И. Т. Балабанов. – Санкт-Петербург : Питер, 2001. – 303 с.
3. Бова Т. В. Державна інноваційно-інвестиційна політика України: теорія, методологія, напрями розвитку : монографія / Т. В. Бова. – Донецьк : Юго-Восток, 2011. – 450 с.
4. Василенко О. В. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. для студентів ВНЗ / О. В. Василенко, В. Г. Шматько ; [за ред. В.О. Василенко]. – Київ : ЦУЛ, 2003. – 440 с.
5. Волков О. І. Економіка та організація інноваційної діяльності : підручник/ О. І. Волков, М. П. Денисенко, А. П. Гречан [та ін.]. – 3-тє вид., перероб. та доп. – Київ : Центр учбової літератури, 2007. – 662 с.
6. Гонtareва І. В. Управління проектами : підручник / І. В. Гонtareва . – Харків : Вид. ХНЕУ, 2011. – 444 с.
7. Грабар І. Г. Економіка та менеджмент інноваційної діяльності : навч. посіб. / І. Г. Грабар. – Київ : Центр навчальної літератури. – 2009. – 308 с.
8. Гриньов А. В. Інноваційний розвиток промислових підприємств: концепція, методологія, стратегічне управління : монографія / А. В. Гриньов. – Харків : ВД «ІНЖЕК», 2003. – 308 с.
9. Гусєв В. О. Державна інноваційна політика: методологія формування і впровадження : монографія / В. О. Гусєв. – Донецьк : Юго-Восток, 2011. – 623с.
10. Дудар Т. Г. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. / Т. Г. Дудар, В. В. Мельниченко. – Київ : Центр учбової літератури, 2009. – 256 с.
11. Економіка і організація інноваційної діяльності : підручник / [О. І. Волков, М. П. Денисенко, А. П. Гречан та ін.] ; за ред. проф. О. І. Волкова, проф. М. П. Денисенка. – Київ : ВД «Професіонал», 2004. – 662 с.
12. Єрмошенко М. М. Економіка та управління інноваційною діяльністю підприємств : навч. посіб. / М. М. Єрмошенко, Л. М. Ганущак-Єфіменко. – Київ : Національна академія управління, 2011. – 528 с
13. Желюк Т. Л. Управління довгостроковим розвитком національної економіки: методологічні та прикладні аспекти : монографія / Т. Л. Желюк. – Тернопіль : ТНЕУ, 2010. – 511 с.
14. Заблодський Б. Ф. Економіка й організація інноваційної діяльності : навч. посіб. / Заблоцький Б. Ф. – Львів : Новий Світ-2000, 2007. – 456 с.
15. Завлин П. Н. Оценка эффективности инноваций / П. Н. Завлин, А. В. Васильев. – Санкт-Петербург : Бизнес-Пресса, 1998. – 216 с.
16. Захарченко В. І. Інноваційний менеджмент: теорія і практика в умовах

трансформації економіки : навч. посіб. / В. І. Захарченко, Н. М. Корсікова, М. М. Меркулов. – Київ : Центр учбової літератури, 2012. – 448 с.

17. Йохна М. А. Економіка й організація інноваційної діяльності : навч. посіб. / М. А. Йохна, В. В. Стадник. – Київ : Видавн. центр «Академія», 2005. – 400 с.

18. Йохна М. А. Трансфер технологій: форми і методи ефективного здійснення : монографія / М. А. Йохна, П. Г. Іжевський, В. В. Стадник. – Хмельницький : ХНУ, 2007. – 164 с.

19. Ілляшенко С. М. Інноваційний менеджмент : підручник / С. М. Ілляшенко. – Суми : ВТД-Університетська книга, 2010. – 334 с.

20. Ілляшенко С. М. Управління інноваційним ризиком: проблеми, концепції, методи : навч. посіб. / С. М. Ілляшенко. – Суми : ВТД «Універсальна книга», 2003. – 278 с.

21. Інвестиційно-інноваційна діяльність: теорія, практика, досвід : монографія / За ред. М. П. Денисенко, Л. І. Михайлова. – Суми : Університетська книга, 2008. – 1050 с.

22. Інноваційна політика : навч. посіб. / Б. М. Андрушків [та ін.] ; за заг. ред. Б. М. Андрушківа. – Тернопіль : ТЗОВ «Терно-Граф», 2012. – 484 с.

23. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. / Н. М. Буняк [та ін.] ; [за ред. д.е.н., проф. Л. Г. Ліпич]. – Луцьк : Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2011. – 240 с.

24. Краснокутська Н. В. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. / Н. В. Краснокутська. – Київ : КНЕУ, 2003. – 502 с.

25. Лудченко Я. Оцінка економічної ефективності інвестиційних проектів : навч. посіб. / Я. Лудченко. – Київ : Ельга, Ніка Центр, 2004. – 208 с.

26. Механізм управління потенціалом інноваційного розвитку підприємств : монографія / За ред. к.е.н., доц. Ю.С. Шипуліної. – Суми : ТОВ «ДД Папірус», 2012. – 458 с.

27. Микитюк П. П. Управління інноваціями : навч. посіб. / П. П. Микитюк. – Тернопіль: ТНЕУ, 2013. – 391 с.

28. Михайлова Л. І. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. / Л. І. Михайлова, С. Г. Турчіна. – Київ : Центр учбової літератури, 2007. – 248 с.

29. Національна інноваційна система України: проблеми і принципи побудови / І. П. Макаренко [та ін.] ; за наук. ред. І. П. Макаренка. – Київ : Інститут проблем національної безпеки, 2007. – 520с.

30. Нестерова Н. А. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. для студентів ВНЗ / Н. А. Нестерова. – Донецьк : ДонНУЕТ, 2012. – 463 с.

31. Організація та управління інноваційною діяльністю : підручник / За ред. проф. П. Г. Перерви, проф. С. А. Меховича, проф. М. І. Погорелова. – Харків : НТУ «ХПІ», 2008. – 1025 с.

32. Пабат О. В. Економічна безпека держави: інноваційні фактори :

монографія / О. В. Пабат. – Львів : Ін-т регіон. дослідж. НАН України, 2012. – 165 с.

33. Павленко І. А. Економіка та організація інноваційної діяльності : навч. посіб. / І. А. Павленко– Київ : КНЕУ, 2004. – 204 с.

34. Пашута М. Т. Інновації: понятійно-термінологічний апарат, економічна сутність та шляхи стимулювання : навч. посіб. / М. Т. Пашута, О. М. Шкільнюк.– Київ : ЦНЛ, 2005. – 117 с.

35. Перерва П. Г. Економіка та управління інноваційною діяльністю : навч. посіб. для студентів ВНЗ / П. Г. Перерва, М. І. Погорелов, С. А. Мехович. – Харків : НТУ «ХП», 2011. – 627 с.

36. Полякова Ю. В. Трансфер технологій : навч. посіб. / Ю. В. Полякова. – Львів : Вид-во Львів. комерц. акад., 2011. – 164 с.

37. Про внесення змін до Закону України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» та інших законів України : Закон України 01.06.2012 № 3333-15 / Вісник Верховної Ради України, 2012. – № 44-45, № 46-47, № 48

38. Про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій» : Закон України від 02.10.2012 № 5407-17 / Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 47. – С. 644

39. Про внесення змін до Закону України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» : Закон України від 09.09.2010 № 2519-17 / Відомості Верховної Ради України, 2011 – № 4 – С. 23.

40. Про інноваційну діяльність : Закон України від 05.12.2012 № 40-15 / Відомості Верховної Ради України, 2014. – № 2-3.

41. Про інститути спільного інвестування : Закон України від 05.07.2012 № 5080-VI / Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 29. – С. 1534

42. Про наукові парки : Закон України від 25.06.2009 № 1563-17 / Відомості Верховної Ради України, 2014. – № 2-3. – С. 41.

43. Про схвалення Концепції розвитку національної інноваційної системи : розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 червня 2009 р. №680-р // Офіційний вісник України. – 2009. – № 47. – С. 533.

44. Провайдинг інновацій : підручник / [Денисенко М. П., Гречан А. П., Гаман М. В. та ін.] ; за ред. проф. М. П. Денисенка. – Київ : «Видавничий дім «Професіонал», 2008.– 448с.

45. Скрипко Т. О. Інноваційний менеджмент : підручник / Т. О. Скрипко. – Київ : Знання, 2011. – 423 с.

46. Стадник В. В. Економіка і організація інноваційної діяльності : навч. посіб. / В. В. Стадник, М. А. Йохна. – Київ : Академвидав, 2005. – 400 с.

47. Стадник В. В. Стратегічне управління інноваційним розвитком підприємства : навч. посіб. для студентів ВНЗ / В. В. Стадник, М. А. Йохна. – Хмельницький : ХНУ, 2011. – 327 с.

48. Стратегічне управління інноваційним розвитком підприємства : навч. посіб. для студентів ВНЗ / [О. М. Ястремська та ін. ; під ред. О. М. Ястремської, Г. В. Верещагіної]. –Харків : Інжек, 2010. – 388 с.
49. Тебекин А. В. Инновационный менеджмент : учебник для бакалавров / А. В. Тебекин. – Москва : Издательство Юрайт, 2013. – 476 с.
50. Управління інноваційною діяльністю. Інноваційний менеджмент в знаннєорієнтованій економіці. Магістерський курс : підручник / За заг. ред. д-ра екон. наук, проф. С. М. Ілляшенка. – Суми : ВТД «Університетська книга», 2013. – 728 с.
51. Управління інноваційною діяльністю. Основи інноваційного менеджменту. Магістерський курс : підруч. для студентів ВНЗ / За заг. ред. д-ра екон. наук, проф. С. М. Ілляшенка. – Суми : Університетська книга, 2014. – 856с.
52. Управління інноваційною діяльністю: магістерський курс : підручник / За ред. проф. П. Г. Перерви [та ін]. – Харків : Віровець А. П. «Апостроф», 2011. – 614 с.
53. Управління ризиками в інноваційній діяльності : навч. посіб. / О. Є. Кузьмін [та ін.]. – 2-ге вид., переробл. і допов. – Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2012. – 236 с.
54. Фатхутдинов Р. А. Инновационный менеджмент : учебник / Р. А. Фатхутдинов. – 4-е изд. – Санкт-Петербург : Питер, 2003. – 400 с.
55. Федулова Л. І. Інноваційна економіка : підручник / Л. І. Федулова. – Київ : Либідь, 2006. – 480с.
56. Фостер Р. Обновление производства: атакующие выигрывают / Р. Фостер. – Москва : Прогресс, 1987
57. Чухрай Н. Товарна інноваційна політика: управління інноваціями на підприємстві : підручник / Н. Чухрай, Р. Патора. – Київ : КОНДОР, 2006. – 398с.
58. Шевцова Г. З. Теорія і практика інноваційної діяльності : навч. посіб. / Г. З. Шевцова, З. Н. Мемедляєв. – Луганськ : СНУ ім. В.Даля, 2007. – 264 с.
59. Школа І. М. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. / І. М. Школа, І. В. Бутирська. – Чернівці : Книги – ХХІ, 2010. – 312 с.
60. Шумпетер Й. Теория экономического развития / Й. Шумпетер. – Москва : Прогресс, 1992. – 84 с.

ЗМІСТ

Вступ	3
Програма навчальної дисципліни «Управління інноваціями»	4
Тестові завдання	6
Тема 1. Сутність поняття управління інноваціями	6
Тема 2. Інноваційна діяльність як об'єкт управління	11
Тема 3. Державна підтримка інноваційних процесів	16
Тема 4. Організаційні форми інноваційної діяльності	21
Тема 5. Управління інноваційним розвитком організації	26
Тема 6. Управління інноваційним проектом	31
Тема 7. Оцінювання ефективності інноваційної діяльності організації	36
Рекомендована література	41

Для заміток

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ВИДАННЯ

Буняк Надія Михайлівна

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ
Збірник тестових завдань

Друкується в авторській редакції

Підп. до друку 21.10.2015. Формат 60x84/16. Папір офс.
Гарн. Таймс New Roman. Ум. друк. арк. 1,78
Тираж 50 прим.
Друк ПП Іванюк В.П. 43021, м. Луцьк, вул. Винниченка, 63
Свідоцтво Держкомінформу України
ВЛн №31 від 04.02.2004 р.

